

ge veje § 51, stk. 1 og 3-7, §§ 52-56 samt §§ 59-67 finder tilsvarende anvendelse, idet det dog er amtsrådet, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

§ 76. Når andre end miljømyndighederne ved udførelse af foranstaltninger efter denne lov har forvoldt skade på anden mands ejendom, kan ejeren eller brugeren af ejendommen gøre erstatningskrav gældende over for miljømyndigheden, når der ikke kan opnås enighed om erstatningsfastsættelse, eller når skadevolderen ikke kan dække erstatningskravet.

Stk. 2. Når miljømyndigheden har dækket et erstatningskrav i medfør af stk. 1, indtræder myndigheden i skadelidtes erstatningskrav mod den, der har forvoldt skaden.

Stk. 3. Erstatningsfastsættelser efter stk. 1 og 2 samt erstatningsfastsættelser vedrørende skader, der er forårsaget ved miljømyndighedernes udførelse af foranstaltninger efter denne lov, foretages i mangel af enighed af de taksationsmyndigheder, der er nedsat efter lov om offentlige veje. Bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 51-56 samt §§ 59-67 finder tilsvarende anvendelse, idet det dog er miljømyndigheden, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

Stk. 4. Hvis det af en påbudt undersøgelse, jf. § 40, fremgår, at der ikke er konstateret forurening på det undersøgte areal, eller at forureningen ikke helt eller delvis kan henføres til påbudsadressaten, skal den miljømyndighed, der har påbudt undersøgelsen, dække de udgifter, som påbudsadressaten har afholdt til opfyldelse af påbudet.

Kapitel 10

Klage og søgsmål

Klage

§ 77. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov kan påklages til miljø- og energiministeren, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.

§ 78. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der er af mindre betydning, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

§ 79. En klage har opsættende virkning for et påbud, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 2. Når der efter § 56 er truffet afgørelse om, at påbud skal efterkommes straks, har klage ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 3. En klage over en afgørelse om meddelelse eller afslag på dispensation efter § 52 har ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 medfører ingen begrænsninger i klagemyndighedens adgang til at ændre eller ophæve en påklaget dispensation.

§ 80. En klage over en afgørelse om ekspropriation har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

§ 81. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog fra tidspunktet for bekendtgørelsen.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 3. Klage indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til miljø- og energiministeren ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 82. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der har en individuel væsentlig interesse i sagens udfald, og
- 3) embedslægeinstitutionen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser, og amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser efter loven kan påklages af bestemte myndigheder i andre lande.

Miljøklagenævnet

§ 83. Miljøklagenævnet er klagemyndighed for større eller principielle afgørelser efter kapitel 5 og § 73, stk. 2, truffet af miljø- og energiministeren eller af en styrelse efter bemyndigelse.

Stk. 2. Miljøklagenævnet afgør selv spørgsmål vedrørende nævnets kompetence.